

Czesko Polskie ścieżki MTB: Ogólna ocena istniejących ścieżek na chwilę obecną, kwestie zarządzania i budowania świadomości marki.

Opracowana przez Michelle Jones w oparciu o notatki i obserwacje ze spotkań podczas wizyty oceniającej przeprowadzoną przez Dafydd Davisa wiosną 2016

30 grudzień 2016

Tłumaczenie Anna Bigus – marzec 2017 r.

Wstęp

Wnioski w raporcie umieszczone są pod następującymi nagłówkami:

- Turystyka, społeczność lokalna i gospodarka:
- Świadomość marki i strategie marketingowe
- Dalszy rozwój ścieżek
- Finansowanie
- Partnerstwa
- Zarządzanie ścieżkami i ich utrzymanie
- Zarządzanie gruntami

Poniżej zamieszczone są streszczenia z obserwacji w poszczególnych tematach ze spotkań z zainteresowanymi stronami i / lub partnerami projektu podczas wizyty oceniającej na wiosnę. Po streszczeniu przedstawiono wyniki obserwacji, a następnie rekomendacje dotyczące tych ustaleń.

1. Turystyka, społeczność lokalna i gospodarka:

- Szlaki rowerowe mogą być bezpłatnie używane przez każdego i są dostępne dla wszystkich ludzi oraz społeczności. Jest to bardzo ważne ponieważ pozwalają użytkownikom być bliżej natury, promując korzystanie z lasu.
- Szlaki przyczyniły się do rozwoju turystyki po obu stronach granicy i mają dużą wartość handlową, a rosnąca liczba turystów rowerowych wspiera lokalne firmy.
- Po polskiej stronie granicy dostrzega się fakt, że istnieją szanse dalszego rozwoju gminy jako miejsca docelowego MTB, przynosząc korzyści gospodarcze gminie i leśnictwu, tak aby wykorzystywały ten model do rozwoju szlaków w innych częściach Polski. Strategicznie mówiąc potencjał tego obszaru może stać się bardzo ważny w dalszym rozwijaniu rynku rowerów górskich w Polsce, jeśli nie nawet w całej Europy Środkowej.
- Po czeskiej stronie granicy przed powstaniem szlaków rowerowych nie istniała turystyka w tym regionie. Obecnie posiadają dobrze rozwijający się produkt turystyczny. Nowe Mesto zostało uznane za mające największy potencjał w rozwoju turystyki i uważa się, że dalszy rozwój szlaków w Polsce przyczyni się do rozwoju turystyki w regionie. Uważa się, że nie stworzyłoby to konkurencji dla czeskich szlaków i obiektów turystycznych, ponieważ wielu

użytkowników polskich szlaków zatrzymuje się w miejscowości Nove Mesto. Świeradów-Zdrój ma już ustalony rynek turystyczny i z tego powodu ceny za obiekty kwaterunkowe są droższe niż w Novym Mestie. Nowe Mesto świadczy usługi dla innej części rynku turystycznego niż Świeradów-Zdrój. Szlaki w obu regionach są postrzegane jako jeden produkt przez zainteresowane strony, ale kwestie z tym związane, zostaną omówione później.

- Po wykorzystaniu liczników na szlakach i badaniu opinii publicznej, burmistrz z Nowego Mesta chce poinformować lokalne przedsiębiorstwa, że w ciągu ostatniego roku liczba odwiedzających wzrosła o 7%. Lokalne firmy powinny potraktować to jako sygnał do rozwoju i inwestowania.
- W posiadaniu miejscowości Nove Mesto jest spółka miejska o nazwie Centrum Sportu i Relaksu, która jest wspierana finansowo. Prowadzi ona połowę kempingu i odkrytego basenu w pobliżu centrum Singltrek.
- Dochody spółki wzrosły 3,5-krotnie od czasu otwarcia szlaków. Centrum jest organizacją non-profit (niedochodową) i ludzie płacą składki na utrzymanie obiektów. Przychody uzyskane z działalności pozwoliły na uruchomienie basenu. Tak więc dochody z turystyki rowerowej górskiej przyczyniają się do poprawy innych lokalnych obiektów rekreacyjnych gminy.

2. Świadomość marki i strategie marketingowe

- Istnieje marka dotycząca miejsca docelowego, którym jest "Singltrek pod Smrkem". Początkowo powstała zarówno dla czeskiej, jak i polskiej strony, ale polscy partnerzy postanowili użyć własnej marki. Marka "Singltrek pod Smrkem" posiada profesjonalnie rozwiniętą filozofię i wizualną tożsamość. Utworzyła kanały komunikacji. Została założona na rynku czeskim i międzynarodowym. Jednak w Polsce jest mniej znana, gdyż polscy partnerzy wykorzystują własną markę i tożsamość. Polska tożsamość marki z powodu wielokrotnych zmian nazewnictwa jest słabiej zdefiniowana i mniej ugruntowana. Nie wychodzi poza teren Polski. Jednak ma rozwinięte kanały komunikacji.
- Na chwilę obecną jest brak wspólnej marki lub produktu po obu stronach granicy.
- Problemy z budowaniem marki - zmiana nazwy jest kosztowna i prawdopodobnie jest niemożliwą rzeczą do wykonania. To, że istnieją trzy oddzielne marki w całym produkcie nie musi być złą rzeczą, gdyż razem tworzą cały produkt. Jednak inni partnerzy uważają, że brak wspólnej marki jest przeszkodą na drodze. Tomas Kvasnicka prawnie zastrzegł logo i słowa

„singltrek” na całą Unię Europejską - logo jest chronione prawami autorskimi. Jeśli chodzi o samo słowo „singltrek” to ma miejsce konflikt z firmą Trek bikes. Jej czeski dystrybutor prowadzi „trailhead” (konkurencyjna ścieżka rowerowa. przyp. tłumacza) wraz z obecnym prezesem SpS, o.p.s.

- Jeśli jakiś partner wyrazi zgodę na warunki licencjonowania używania tej marki i logo, to mogą używać logo np. na znakach lub w celach marketingach. Partnerzy mogą kupić licencję za symboliczną opłatą. Jednakże warunki określają, że będą musieli korzystać z usług Tomasza Kvasnicki w celu uzyskania wiedzy fachowej lub nadzoru związanego z drogami oznaczonymi tą marką.
- Licencja została pierwotnie ustanowiona przez Tomasza po to, aby chronić standardy jakości związane z marką. Na początku wszyscy chcieli stworzyć tą markę i zgodzili się aby Tomasz Kvasnicka przejął prawa własności. Jednak nie uzgodniono do jakiego stopnia marka może być używana. Partnerzy chcieli, aby marka uczyniła ten region miejscem wyjątkowym i wyznaczała standardy jakości. Wykorzystanie znaku towarowego przez innych partnerów zostało zabronione przez Tomasza, chyba że zgodzą się na zakup licencji, o której mowa powyżej. Tomasz chciał stworzyć markę, tak aby powstały centra singltrek w całej Republice Czeskiej.

3. Dalszy rozwój ścieżek

- Polscy partnerzy widzą lukę na rynku, którą czują, że mogą wypełnić - zwiększyć to status gminy jako miejsca docelowego.
- Nadleśnictwo po polskiej stronie granicy widzi potencjał wykorzystania modelu w innych częściach kraju. Dlatego ważne jest, aby ten model odniósł sukces na każdym poziomie, jeśli ma zostać powtórzony.
- Strona czeska chciałaby zaplanować szlak ikoniczny. Miałby on przebiegać wyżej i obejmować górę, aby przyciągnąć więcej ludzi. Jednak nie mają zgody ze strony wszystkich partnerów, np. ze strony Ochrony Przyrody.
- będącego obecnie w obrębie CHKO, (Parku Krajobrazowego) w przeciwieństwie do obszarów Lasów Państwowych, które nie posiadają statusu ochronnego. Tereny wyżej położone są objęte ochroną. W Górach Izerskich istnieją pewne obszary tak mocno chronione, że niemożliwe

byłoby stworzenie szlaków. Lasy państwowe muszą w znacznie bardziej wrażliwy sposób zarządzać lasami w tych wyznaczonych obszarach, tzn. Wszelkie cięcia muszą być wykonywane w sposób bardziej wrażliwy. Takie obszary i metody działania na ich terenie są określone prawnie. Na obszarach nie chronionych Lasy Państwowe również troszczą się o to, jak lasy i grunty są zarządzane. Są opiekunami lasu i chcą się nimi dobrze zajmować.

- Kiedy prowadzono dyskusje na temat dalszego rozwoju szlaków rowerowych, niektórzy przedstawiciele Lasów Państwowych stwierdzili, że istnieje wystarczająca przestrzeń dla tej grupy użytkowników i że chcieli by też wziąć pod uwagę inne grupy, takie jak myśliwi i piesi. Prawdopodobnie nie uwzględniają oni potencjału tego obszaru i jego wielkiego regionalnego znaczenia ze względu na szlaki rowerowe.

- Burmistrzowie, zarządzający lasami, ekspert w dziedzinie szlaków rowerowych i przedstawiciele ochrony przyrody powinni być obecni w dyskusjach na temat rozwoju szlaków rowerowych na terenach chronionych i wspólnie podjąć decyzje dotyczące kolejnych kroków.

- Zaobserwowano, że jest pragnienie uczenia się z istniejącego już modelu, przy rozważaniu budowy kolejnych szlaków rowerowych.

- Ze względu na obecną sytuację Lasy Państwowe nie mają teraz zamiaru budowania kolejnych tras. Po pierwsze musi być jasna zgoda i muszą mieć pewność, że zainwestowane pieniądze nie tracą wartości. Za to jest odpowiedzialny pan Ricar.

- Szlaki te były pierwszym regionem w Czechach, gdzie Lasy Państwowe zainwestowały pieniądze w ten produkt, a to pociąga za sobą wysoki poziom odpowiedzialności.

Pan Ricar mówi o podobnej sytuacji do Coed Y Brenin w Wielkiej Brytanii, gdzie ludzie podróżują do tego regionu, aby korzystać z tras i są zadowoleni. Jednak oni chcą mieć pewność, że zarządzanie jest właściwe.

- Szlaki zostały zaplanowane, zaprojektowane i wdrożone bardzo dobrze, ale zarządzanie nimi jest kluczowym zagadnieniem, które należy rozwiązać przed jakimkolwiek dalszym rozwojem.

4. Finansowanie

- Budżet na utrzymanie szlaków rowerowych to bardzo ważna kwestia.
- Największa kwota wsparcia finansowego pochodzi z państwowego Labout Office i pochodzi od trzech gmin założycielskich (Libverda, Nove Mesto i Frydland) i jednej gminy płacącej jako wolontariusz. Trzy obiekty w których rozpoczynają się szlaki płacą składki za liczbę miejsc parkingowych w ich placówkach, co stanowi stały wkład roczny.
- Wkład finansowy wynosi 700 000 koron plus 400 000 z urzędu pracy i około 120 000 koron łącznie od operatorów obiektów przy których rozpoczynają się ścieżki.
- Około 10% środków na "Singltrek pod Smrkem" pochodzi od sponsorów.
- Wydatki objęte budżetem to wynagrodzenia, narzędzia, użytkowanie i utrzymanie quadu i niezbędne materiały.
- Lasy Państwowe dostarczają w razie potrzeby niektórych materiałów dla "Singltrek pod Smrkem", które zapewnia normalne utrzymanie. Jednak 2 lata temu część szlaku wymagała ponownego nałożenia nawierzchni i przekraczała zwykły koszt utrzymania. Koszt ten pokryły Lasy Państwowe, które dostarczyły materiałów i zapewniły wykonawcę robót.
- Burmistrz Novego Mesta monitoruje trendy i liczbę użytkowników, a ponieważ jest to Projekt Unijny, czuje się zobowiązany i odpowiedzialny za ten projekt.
- Budowanie marki, marketing i public relations są opłacane przez Tomasa Kvasnicke bez żadnego współfinansowania ze źródeł publicznych.

5. Partnerstwa

- Po pierwsze wszyscy partnerzy wspólnie się spotykali i dyskutowali o szlakach rowerowych i ich przyszłości. Pokazuje to zaangażowanie i chęć współdziałania partnerów.
- Burmistrz Novego Mesta widzi, że brak przepływu informacji między czeską i polską stroną odnośnie prac prowadzonych w lesie stanowi problem.
- Osoby prowadzące konserwację i zarządzające szlakiem były o to pytane przez media. Może to mieć negatywny wpływ na liczbę odwiedzających.
- W jaki sposób budowa centrum informacyjnego po stronie polskiej będzie miała wpływ na

przepływ informacji między obiema stronami? Możliwe, że będzie miała wpływ na ludzi, którzy rozpoczynają korzystanie ze szlaków o stronie polskiej, ale jest też nadzieja, że więcej informacji będzie docierać na stronę czeską, gdy będzie już wyznaczona osoba obsługująca centrum. Jeśli chodzi o użytkowników, to lepiej będzie mieć te same informacje we wszystkich punktach dostępu.

- Wszyscy partnerzy są bardzo cenni dla produktu jakim są szlaki rowerowe, jednakże istnieją konflikty między stronami. Jeśli nie zostaną rozstrzygnięte do pewnego poziomu lub nie zostaną podpisane umowy dotyczące współpracy, to dalszy rozwój i powodzenie istniejącego projektu są zagrożone.
- W chwili obecnej na szczeblu lokalnym sytuacja nie powoduje zbyt wielu trudności dla Lasów Państwowych, jednak trudno jest ukryć konflikty pomiędzy partnerami z dala od mediów. Lasy Państwowe są organizacją państwową, korzystającą z pieniędzy publicznych. To jest odpowiedzialność pana Ricar. Nie chce on, aby problemy z projektem zostały przedstawione w mediach i nie stworzyły trudności dla Zarządu Lasów Państwowych.
- Początkowo Lasy Państwowe chciały zbudować trasy, a następnie przekazać miejscowym burmistrzom jako ich odpowiedzialność.
- Jednak przy obecnym rozwoju wydarzeń Lasy muszą ciągle starać się wszystko utrzymywać. Ponoszą odpowiedzialność publiczną i woleliby, gdyby nie byli na tej pozycji.
- Przedstawiciele Lasów Państwowych czują, że komunikacja między nimi, a innymi stronami jest efektywna. Po utworzeniu OPS komunikacja się poprawiła. Zarząd OPS składa się z kilku burmistrzów co jest przez lasy Państwowe postrzegane jako dobra rzecz, gdyż łączy społeczność z zarządem. Społeczności się włączają w działanie, a zaangażowanie jest fundamentalną częścią projektu. 3 filary: 1 filar to społeczności, 2 filar to Lasy Państwowe odnośnie ziemi i inwestycji, 3 filar to eksperci. Ten układ stosuje się tylko do szlaków po stronie czeskiej.

6. Zarządzanie ścieżkami i ich utrzymanie

- Na chwilę obecną nie ma żadnych obiektów w miejscach gdzie rozpoczynają się ścieżki po stronie polskiej, a zarządzanie nimi i utrzymanie ich stanowi problem. Polska strona pragnie rozwiązania tego problemu szukając prywatnego inwestora, który byłby skłonny zapłacić za

prorowadzenie centrum i zarządzać trasami. Zarządzanie i utrzymanie szlaków byłyby opłacane przez miasto, gdyż nie czują, że mają odpowiednie umiejętności, aby zrobić to we własnym zakresie.

- Singltrekk pod Smrkem o.p.s. jest odpowiedzialne za utrzymanie szlaków po stronie czeskiej. Mają umowę z Lasami Państwowymi.

- Wyrażono jednak obawy o to, czy szlaki są utrzymywane na odpowiednim poziomie.

Z uwagi na użycie funduszy europejskich oraz finansowanie pochodzące z Lasów Państwowych do budowy szlaków rowerowych Lasy czują się odpowiedzialne za utrzymanie ich na odpowiednim poziomie.

- Zgodnie z prawem właścicielem szlaków są Lasy Państwowe i to one ponoszą odpowiedzialność, oraz odgrywają rolę w sprawach związanych z codziennym zarządzaniem i utrzymaniem szlaków, takich jak wycinka drzew lub naturalnie występujące zdarzenia, takie jak powalone przez wiatr drzewa lub ekstremalne warunki pogodowe.

- Przedstawiciele Singletrack pod Smrek o.p.s stwierdzili, że jeśli istnieje problem spowodowany utrzymaniem szlaków, to ubezpieczenie powinno pokryć koszty napraw. Zakres tego ubezpieczenia powinien być uzgodniony w odniesieniu do roli, jaką odgrywa SPS i utrzymujący szlaki.

- Celem SpS o.p.s. w odniesieniu do utrzymania szlaków jest utrzymanie ich w oryginalnym stanie lub przywrócenie ich do tej formy w razie konieczności - okazało się to problematyczne bez dogłębnego zrozumienia niektórych podstawowych metod utrzymywania szlaków, jak to omówiono z Dafydd podczas przeglądu szlaku.

- Lasy Państwowe mają obowiązek zapewnić większe naprawy, jeśli występują klęski żywiołowe lub występujące naturalnie problemy, takie jak powalone przez wiatr drzewa na szlaku. Te środki nie pochodzą z budżetu SPS o.p.

- Wykonawcy podejmujący się wycinki drzew ponoszą odpowiedzialność za przywrócenie szlaku, jeśli zostaną zniszczone podczas działań leśnych, ale zazwyczaj nie są one prawidłowo naprawiane do odpowiedniej stanu i to SPS o.p.s. musi poprawiać szlak.

- Lasy Państwowe są zobowiązane do informowania firmy SpS o.p.s. o jakiegokolwiek działalności leśnej z co najmniej 3-dniowym wyprzedzeniem, aby móc zorganizować zamknięcia

/ przekierowania. SPS o.p. jest zobowiązany do poinformowania wszystkich użytkowników na stronie internetowej oraz w punktach dostępu o wszelkich ograniczeniach, jednak ich strona jest w większości nieznana, a kanały informacyjne w miejscach docelowych są prowadzone przez właściciela marki "Singltrek pod Smrkem".

- Lasy Państwowe posiadają plan wycinek, który może być wykorzystany do opracowania przyszłych planów działania, a ponadto OPS może zostać poinformowany, o terminie w którym Lasy Państwowe wydają zgodę na rozpoczęcie działalności leśnej na terenach przecinających lub sąsiadujących ze szlakami.
- Nie ma protokołu obsługi technicznej i zarządzania, ale codzienne problemy są odnotowywane a obsługujący obiekty w miejscach, gdzie rozpoczynają się ścieżki są zobowiązani do zgłaszania problemów, o których się dowiedzieli. Tak jest zapisane w porozumieniu, które mają z SPS ops. Takiego porozumienia nie ma pomiędzy SpS ops a Singltrek Centrum, więc nie są zobowiązani do przekazywania informacji.
- Zazwyczaj gdy Lasy Państwowe dzwonią do OPS, w ciągu 30 minut przesyłają informacje do punktów dostępu, a jeśli to konieczne, ustawiają przekierowania. Jednak informacje te nie są wysyłane na szlak po stronie polskiej, co może prowadzić do problemów dla użytkowników tras.
- Prace leśne nie odbywają się w sezonie głównym.
- Polska nie ma takich samych porozumień, jakie obowiązują między Lasami Państwowymi, a zarządzającymi szlakami. Nie ma żadnej komunikacji między obiema stronami granicy dotyczącej działalności leśnej lub kwestii dotyczących szlaków, co stwarza problemy dla użytkowników tras i poważnie to, czy szlaki można uznać za jeden produkt.
- Co roku, w okresie do 30 kwietnia, powinna odbyć się inspekcja szlaku po sezonie zimowym, powinna się ona odbyć przed rozpoczęciem nowego sezonu.
- Oznakowanie jest integralną częścią szlaku.
- Przed inspekcją szlaki oraz oznakowanie są filmowane. W następstwie tego działania inspekcja odbywa się tylko w miejscach, w których stwierdzono problemy. Odbywa się to pieszo i na rowerze, a następnie tworzy się roczny plan.
- Ten sam pracownik SpS ops, który przeprowadza inspekcję, wykonuje prace remontowe, a dodatkowe 4 osoby są dostępne, jeśli jest potrzeba.

- Nie istnieją żadne wytyczne dotyczące prac naprawczych i konserwacyjnych, chociaż dostępne są oryginalne wymagania konstrukcyjne dla trasy i można z nich korzystać. Jednak nie są one używane.
- Z inspekcji powstaje raport, który opisuje, jakie są problemy oraz wymagane/podjęte działania. Problemy zidentyfikowane przez SpS o.p. obejmują: mostki na zakrętach stają się śliskie, gdy jest mokro, niebieska trasa dla rodzin ma sporo miejsc ze stojącą na niej wodą, użytkownicy wpadają też w poślizg z nieznanych przyczyn, woda na szlakach.
- Dafydd jechał szlakami i są one w większości w bardzo dobrym stanie, z niewielkimi, łatwymi do rozwiązania problemami.

7. Zarządzanie gruntami

- Szlaki jako narzędzia do zarządzania gruntami - istniejące trasy pasują do modelu zarządzania gruntami, na dwóch poziomach. Po pierwsze, lasy stały się bardziej dostępne dla większej liczby osób, po drugie zarządzanie wpływem tych ludzi na las. Jest to ważne w odniesieniu do długoterminowej stabilności produktu, ponieważ czasami szlaki mogą mieć negatywny wpływ i utrudnić właścicielowi gruntów wykonywanie prac leśnych.
- Czeskie Lasy Państwowe postrzegają szlaki jako narzędzie do zarządzania gruntami, zarządzanie wpływem szlaków na grunty, zarządzanie i ograniczanie konfliktów między użytkownikami szlaków, ograniczenie oddziaływania na obszary wrażliwe, takie jak Góry Izerskie.
- Jeśli planowane są działania leśne, lokalni leśnicy przekazują informacje OPS z co najmniej 3 dniowym wyprzedzeniem, które następnie przekazuje informacje użytkownikom szlaków.
- Lokalni leśnicy nauczyli się już, jak wykonywać swoją pracę wokół szlaków a ci, którzy mieszkają lokalnie, dostrzegali korzyści dla społeczności lokalnych.
- Myśliwi skarżyli się, że ludzie jeżdżą na szlakach w nocy - dane pokazują, ile osób jeździ w czasie dnia i po zmroku - 273 osoby po zmroku, przez cały rok z łącznej liczby 80 000 użytkowników (około 0,3% ogółu). Najwięcej w październiku i listopadzie. Myśliwi znajdują się w lesie od listopada do stycznia. Jest to kwestia bezpieczeństwa.
- Szlaki są zlokalizowane w 2 lokalnych lasach. Niektóre sprawy związane z trasami są po ich

stronie, a inne są po stronie Regionalnego Biura w mieście Frydlant. Państwowi leśnicy próbują zaplanować operacje leśne z tymi miejscowymi obszarami leśnymi, które mają się odbyć w sezonie zimowym. Jednak niektóre operacje od czasu do czasu odbywają się w sezonie letnim.

Leśnicy państwowi próbują zaplanować operacje leśne wraz z tymi lokalnymi obszarami leśnymi, aby odbywały się w sezonie zimowym. Jednak, od czasu do czasu, niektóre operacje odbywają się w sezonie letnim.

- Istnieje problem z osobami, które nie przestrzegają tego, że nie mogą przebywać na obszarach leśnych podczas wycinki. Wszyscy kluczowi partnerzy i obsługujący szlaki otrzymują informacje o zamknięciach wcześniej, ale problemem jest przekazywanie informacji użytkownikom, ponieważ nie ma oficjalnie ustalonego, wspólnego źródła informacji.
- Po długich latach współpracy Lasy Państwowe nauczyły się, jak zarządzać lasami na terenach, w których istnieją szlaki i są otwarci na współpracę z partnerami. Mogą nadal wykonywać swoją pracę na szlakach, ale równie chętnie znajdą rozwiązanie, aby działać wspólnie. Są godne uwagi, aby wykonywać swoją pracę na potrzeby samych tras, ale chętnie do znalezienia rozwiązania do pracy razem

8. Wnioski

- Uzgodniono, że szlaki rowerowe miały pozytywny wpływ na regiony po obu stronach granicy.
- Komunikacja transgraniczna nie jest skuteczna.
- Komunikacja między czeskimi partnerami jest problematyczna.
- Produkt nie może być naprawdę uznany za jeden produkt, z takimi podziałami jak komunikacja, budowanie marki, przyszły rozwój i wizję, są to raczej dwa sąsiednie produkty.
- Nie ma jasnego wspólnego celu, wszyscy partnerzy chcą tworzyć i rozwijać produkt jakim są szlaki rowerowe na wysokim szczeblu, ale wydaje się, że nie ma zgody co do tego, jak postępować.
- Wśród partnerów jest oczywiste, że produkt jest bardzo ceniony z wielu powodów, chociaż istnieją pewne negatywne kwestie mające wpływ na produkt. Musi zaistnieć pewne ustrukturyzowane myślenie o tym, jak sobie z tym poradzić w przyszłości.
- System szlaków na chwilę obecną działa do pewnego momentu, ale aby pójść dalej i coś osiągnąć to pewne sprawy wymagałyby tego, aby się im przyjrzeć bliżej, po to aby rozwijać

produkt w przyszłości. Jednak nie ma możliwości, aby rozwijać szlaki dalej, nie mając odpowiedniej formy zarządzania nimi.

- Budowanie wspólnej marki jest nadal problematyczną kwestią.
- Zarządzanie trasami i kwestie związane z utrzymaniem ich w dużej mierze wynikają z niedoświadczenia lub braku wiedzy, co może być względnie łatwą rzeczą do rozwiązania.
- Kłopotem z obecnym systemem zarządzania i utrzymania jest to, że SpS o.p. może znaleźć się w miejscu, gdzie będzie tylko reagować na problemy, a nie skutecznie wykorzystywać ograniczone zasoby, a formalny proces konserwacji i zarządzania szlakami można różnorodnie interpretować.

9. Zalecenia

- Ważne jest, aby najpierw ustalić, co rozumiemy pod pojęciem zrównoważony rozwój jeśli chodzi o ten produkt, jakim są szlaki rowerowe. Działa to na wielu poziomach - w odniesieniu do użytkowania / zarządzania gruntami, w odniesieniu do wpływu na krajobraz, ekologię i środowisko, społecznie w odniesieniu do społeczności, w odniesieniu do zarządzania - w jaki sposób można szlakami zarządzać w długim okresie czasu- jest to związane ze wszystkimi innymi aspektami zrównoważonego rozwoju.
- Kluczem do zagwarantowania trwałości tego produktu w przyszłości będzie ocena szlaków i produktu jako całości, mówiąc szerzej, patrząc na cały model szlaków, stan fizyczny szlaków i to w jaki sposób działa zarządzanie nimi.
- System oznakowania i oznaczanie szlaków należy poddać przeglądowi jako integralnej części produktu. Zarządzanie i utrzymanie znaków muszą stanowić część systemu zarządzania i utrzymania całego produktu.
- Pozytywnym rozwiązaniem byłoby opracowanie ram, w których można utrzymać i rozwijać produkt. Ramy te muszą zostać opracowane we współpracy z jasno określoną listą partnerów - lista ta mogłaby opierać się na trzech filarach, opracowanych przez czeskim Lasy Państwowe opisane wcześniej w dokumencie, tj. 1 filar – społeczności, 2 filar- Grunty i inwestycje, 3 filar- ekspertów.
- W odniesieniu do dalszego rozwoju szlaków po obu stronach granicy należy uzgodnić zarządzanie każdym produktem; Jak będzie prowadzone i jak będzie administrowane.

- Określenie jasnych ram odniesienia, w tym celów i zadań, musi zostać opracowane na wysokim poziomie, np. Jeśli celem jest utworzenie międzynarodowego miejsca docelowego dla MTB, to co to oznacza dla całego zakresu i skali opracowanego produktu, na które części rynku powinny być ukierunkowane działania, jaki model szlaku jest wymagany, gdyż wszystko to wspiera model zarządzania, który potrzebuje być przekazywany przez struktury zarządzające.
- Powinno to dotyczyć nie tylko tego, kto tym będzie zarządzać, ale w jakim zakresie. Model zarządzania powinien odnosić się do wszystkich punktów odniesienia określonych w a ramowych.
- Zasadnicze znaczenie ma rozwiązywanie kwestii związanych z zarządzaniem i konserwacją w odniesieniu do prac wykonywanych w lesie i bezpieczeństwa użytkowników.
- W ramach zarządzania należy opracować formalne programy inspekcji, protokołów i standardów.
- W nawiązaniu do harmonogramów napraw należy stworzyć protokoły w odniesieniu do opracowanych norm. Na przykład co najmniej raz w roku cały szlak powinien zostać poddany inspekcji, patrząc na aspekty względem spełniania określonych standardów. Rezultatem tego byłoby opracowanie priorytetowego programu prac. Oczywiście ważne jest, aby móc reagować na pojawiające się problemy, a kombinacja tych dwóch rodzajów pracy oznacza, że można wyliczyć, ile materiałów / siły roboczej itp. jest wymagane rocznie. Procesy i protokoły muszą być wprowadzone w celu zapewnienia, aby zarządzanie odbywało się we właściwy sposób.
- Wydaje się, że istnieją rozbieżności między stronami dotyczące utrzymania szlaków, trudne jest zarządzanie dużą liczbą szlaków mając ograniczone fundusze, dlatego szczególnie ważne jest to aby mieć skuteczny plan, by dobrze zarządzać.
- Kiedy szlaki są zarządzane i dobrze utrzymane, łatwiej jest rozwijać kolejne.
- Najlepiej by było gdyby kontrola pracy Singltreku pod Smrkem o.p.s. była realizowana przez podmiot zewnętrzny, niezależny od SpS o.p.
- Uczciwość i równość powinny być wbudowane w wszelkie opracowane ramy, a każdy partner powinien być traktowany sprawiedliwie.
- Potrzebna jest jasność co do tego, kim dokładnie jest obiekt w miejscu gdzie zaczyna się szlak i jaką ma spełniać w produkcji jako całości.

- Potrzebna jest przejrzystość w sposobie, w jaki produkt, lub jego część krajowa, zostanie oznakowana i promowana.
- Wydaje się, że Lasy Państwowe są obecnie w posiadaniu produktu, razem z innymi partnerami. Chociaż obecnie działa on na podstawowym poziomie, nie pasuje to do pierwotnych planów Lasów Państwowych, należy rozważyć przyszły rozwój i jak to poprawić.
- Istnieje spójność pomiędzy partnerami w zakresie szerokich pomysłów na produkt szlakowy, ale szczegóły muszą być omówione i bardziej jednoznacznie sformułowane.
- Wydaje się, że w Czechach wszelkie ramy, zasady zarządzania i opracowane standardy byłyby najskuteczniejsze w ramach własności Lasów Państwowych, a także w Polsce w ramach własności gminy, chociaż jest to oczywiście kwestia do przedyskutowania przez partnerów.